

móe w njebiesach a na zemi. Teho dla dźiće a wučće wšitkich ludźi a khřćijće jich w mjenje Wótea a Syna a swjateho Ducha. A wučće jich dźeržeć wšitko, štož ja wam přikazał sym. A hlaj, ja sym pola was wšitke dny hač do skónčenja swěta.

Japoštoł Pawoł pak w lisće na Ephesiskich piše: Khrystus je někotrych dał k japoštołam, někotrych pak k profetam, někotrych k evangelistam, někotrych pak k pastyrjam a k wučerjam, zo bychu so ěi swjeći porjedźili na dźěło teho hamta, přez kotryž Khrystusowe ěělo by natwarjene było. Teho runja Pawoł staršich wosady w Ephesu napomina: Kedźbujće sami na so a na wšo stadło, na kotrež was swjaty Duch je postajił za biskopow, zo byšće pasli gmejnu Božu, kotruž wón sam přez swoju krej je sebi dobył. Přetož to wěm, zo po mojim woteńdženju budža bjez was přińe surowe wjelki, kotřiž stadła njebudža šonować. Tež wot was samych budža postanyć mužojo, kotřiž budža přewrótné wěcy ryčeć, zo bychu wučomnikow za sobu ćahnyli. Teho dla wachujće a spomńeć na to, zo njejsym přestał, přez tři lěta w noey a wo dnjo jeneho kóždeho ze sylzami napominać.

Z tajkich słowow słyšimy, zo su nam, kiž smy za předarjow evangelija, za služobnikow Khrystusowych a zastojnikow nad Božimi potajnstwami powołani, naše wosady poručene, kotrež je Khrystus sam ze swojej krwju dobył, zo dyrbimy je pasé a wodzić z čistym słowom Božim, tež njesparni być a hladać, zo by so wjelk do stadła njewalił, jo njenastrožał ani njerozpróšił. Štož tajke zastojnstwo žada, tón žada krasne dźěło, ale tež ćežke, zamolwjenja poľne zastojnstwo. Přetož nic ludžacy, ale Khry-